

Merjünk magyarok lenni!

Érdeemes lenne utánanézni, hogy mikor emlékeztek ünnepeken a szarvasi születésű Bajcsy-Zsilinszky Endréről. Az utóbbi tíz évben biztosan nem. Most, halálának 60. évfordulóján a Jobbik Magyarországért Mozgalom Szarvasi Szervezete megette, igaz, csak néhányan álldogáltak a szülőház előtt felállított pulpitus közelében, a szónokok hangja mind-egyre a Vajda Péter utcán elbörgő autók zajába fulladt.

Bajcsy-Zsilinszky Endre élet-útja – melyet a városi újságok utóbbi számaiban Samu Tamás Gergő idézett fel csakúgy, mint a szombat délutáni ünnepeken – igen sok kitérőn, kanyaron keresztül vezetett célja, vagy végzeté felé. Az ünnepség szónokai a hazája függetlenségét

mindenek felett valló embert látták benne. Gajdos Attila a Jobbik szarvasi elnöke arról beszélt, szarvasi létére nem sokat tudott Bajcsy-Zsilinszky Endréről. Igaz hazafinak, moralistának, nemzeti radikálisnak nevezte a szarvasról indult politikust, aki nem tűrte az ország

függetlenségének korlátozását. Példaképnek tekinthetik ma őt – mondta –, akik független, büszke és jobban elhető Magyarországért küzdenek.

Részt vett a szarvasi megemlékezésen Kovács Dávid a Jobbik Magyarországért Mozgalom elnöke is, aki Bajcsy-Zsilinszky Endre tetteit értelmezve napjaink politikai eseményeihez érkezett el. Fájdalmas szavakkal idézte fel, hogy a december 5-iki népszavazáson csupán másfél millió ember vállalta magyarságát. Rákényszerítették az emberekre, hogy megtagadják a határon túli magyarokat. Magyarországon – mondta – nem következhet be a rendszerváltás addig, amíg meg nem történik az átértékelés, mely a keresztény értékeket méltó helyükre nem állítja. Ez az átrendezés nem gazdasági vagy jogi formákat feltételez, ez csak az emberek lelkében történhet meg. – Bajcsy eszménye az egy államban egyesülő nemzet volt – összegezte mondandóját végezve, majd felszólított: Merjünk magyarok lenni! A megemlékezést koszorúzás követte, melyet Vesztergán Miklós tőrotag-muzsikája kísért. **K.Zs.**

Napló Izraelből – 10. rész

Egy volt szarvasi gimnazista az Izrael területén, parányi, ún. el nem ismert településeken élő palesztinok életét tanulmányozza. Elményeiről leveleiben és naplójában számol be. A 9. részben a szerző Haifa városát mutatta be, s felvillantott néhány izraeli portrért.

Csütörtök, szeptember 09, 2004

Az osztrák lány

Feladta. Jövő héten megy vissza Ausztriába. Nem bírta a körülményeket. Én szerencsés vagyok a munkámmal, mert sok helyre eljutok, de az ő munkája kizárólag a számítógépre korlátozódik. Eddig alig járt valamerre, a mindennapjait az irodában tölti. Megérttem, hogy nem bírja. A lakással is komoly gondjai vannak. Nekem három év kollégium után nem gond, hogy szobátársaim vannak, hogy nicsenek bútorok, hogy a világítás neon, és hogy relative koszos az egész lakás. Igazat adok neki abban, hogy nem a legjobb a körülmények, de megpróbálhatta volna elintéztetni a dolgokat. A döntése végleges, szerdán repül haza. A litván lány kijelentette, hogy csak karácsonyig marad. A francia lány nem bírja a szobátársait Názáretben (én sem bírnám őket), és az ő munkája is kizárólag a számítógépre korlátozódik. Sokkal többre képes, ő azért jött ide, hogy gyakorlatot szerezzen. Azt hiszem, komoly gondokkal küszködik. Aki rendkívül élvezzi a munkáját, az a spanyol csaj. Fontos dolgokat bíznak rá, érdekes és hasznos, amit csinál. Én jól elvagyok. Az a szerencsém, hogy sokat utazok, és kötetlen a munkám. Ha nincs kedvem, nem dolgozok, és ha azt mondom, most elutazok, akkor azt mondják: OK. A kilenc – szerdától csak nyolc – emberből kettőnek van a legjobb munkája. Szerencsém van. Comments: Ennek a szerencséhez semmi köze Batka! Igazi "sobreviviente" vagy. E-mail: Szia Batka! Nemrég hallottam, hogy merre nyaralsz. Mekkora egy mázlista. Minkitől értesültem a blogodról, azóta próbálom rendszeresen követni, és most már postolom is. A szerencséből sosem elég, így én is kíváncsi vagyok még egy kalappal! Tschö: GettoGabi

Szombat, szeptember 11, 2004

Szombat

Ellopták a pénztárcámat. Bankkártya, nemzetközi diák, a magyar sim kártya, taj kártya odavan. Legálább az utlevelemet meghagyták. Köszönöm szépen!

Vasárnap, szeptember 12, 2004

Názáret

A múlt csütörtökön ismét Názáretbe látogattam. Az egyik szervezettel a vallások közötti jobb együttműködés érdekében szemináriumot szervezett muszlim, keresztény és zsidó vallású fiataloknak. Engem csak egy előadás érdekelt, amiről szívesen voltam volna jelen. Engem szívesen volt. Így hát felkerestem, buszra ültem, és irány a híres város. Názáret azon kevés városok egyike, ahol kizárólag arabok élnek, és ez meg is látszik rajta. Ezt lehet pozitívan is érteni, mert gyönyörű régi házakat

Názáret, Mária-templom

lehet találni, viszont a szegénység is érezhető hatását, és így a rossz körülmények száma is meglehetősen magas. A szeminárium résztvevői egy gyönyörű hotelben voltak elszállásolva, rálátással az egész városra. Ha valaha turistaként fogok erre járni, biztosan ebbe a szállodába fogok jönni. Szent Gabriel Hotel. Az előadásért tényleg megérte ellátogatni ide. A címe: A vallás szerepe az arab-izraeli konfliktusban. Új nézőpontokra világított rá a professzor, és rájöttem, hogy soha nem fogom igazán megérteni a helyzetet, mert annyira összetett. (Azért próbálkozom vele.) Az előadás után vacsora, és próbálkozás a visszautazásra Haifába. A körülményekből adódóan, hogy arab városban vagyok, ez meglehetősen nehézkesé vált. Az információs vonalon azt mondták, hogy az utolsó busz 8.30-kor indul Haifába, így mi türelmesen vártunk a buszmegállóban. 8.30

ni, de a spanyol csaj imád vitakozni, és el is kezdte a műsort. Öt perc után sikerült elröngögnöm. Az egyetlen megoldás, vissza a hotelbe. Názáret, szép emlékek.

Kedd, szeptember 14, 2004

A külügyminisztérium ajánlása

A Külügyminisztérium felhívja a magyar állampolgárokat, hogy az elkövetkező időszakban ne utazzanak: Irakba és a Palesztin Nemzeti Hatóság területére. Ismételt felhívjuk a figyelmet arra, hogy a magyar állampolgárok konzuli védelmét Irakban nem tudjuk biztosítani. Javasoljuk a térség egyéb országaiban tartózkodó honfitársainknak, hogy viselkedésükkel tanúsítsanak fokozott óvatosságot, ne adjanak okot atrocitások kirovokálására és kerüljék az esetleges demonstrációkat.

B. I.

A szöveget gondozta: **-F-**

Aki hazája függetlenségéért halt meg II. rész

60 éve halt mártírhalált Bajcsy-Zsilinszky Endre

Zsilinszky Endre Kálmán, a későbbi dr. Bajcsy-Zsilinszky Endre 1886. június 6-án született Szarvason. Édesapja dr. Zsilinszky Endre főgimnáziumi tanár, édesanyja Bajcsy Mária. Élete és munkássága mindmáig vita tárgya. Sajnos, az iskolákban sem foglalkoznak eleget Bajcsy-Zsilinszkyvel. Az egyszerű diák előtt először a Gömbös-féle „Fajvédő Pártban” tűnik fel, majd saját pártjában, a Nemzeti Radikális Pártban találjuk, és csak ezek után jön a Független Kisgazdapárt.

Előzmény: Aki hazája függetlenségéért halt meg I. rész Szarvas és Vidéke Hetilap 49. szám 1940. február 4-én két társával Bajcsy-Zsilinszky Endre nem szavazta meg a háromhatalmi egyezményhez csatlakozást jóváhagyó törvényjavaslatot. Bajcsy-Zsilinszky mindig is a független Magyarország mellett állt ki, és helytelenítette a kényszerű közösséget azzal a német néppel, amelyik mindig is a magyar nép ellensége volt. 1941-ben Bácskába ment, ahol látta a magyar tisztkegyetlenségét, mely nagy felzúdulást tett az akkori magyar közéletben. Így beszélt erről: „Nem tudni, mi lesz ebből, de vajon megbocsát-hatják-e a bácskai magyarok, akik szegyenkeznek velünk együtt, de talán egyszer nekik fogják benyújtani a becselenségek számliját...” Rendet akart Délvidéken, de azért megjegyzi: „sokszoros jogos megtorlasként” utínik sebeket. 1942. januárjában megegyezett Bárdossyval, aki azt mondta, azonnal intézkedik, hogy „ne legyen semmiféle kegyetlenkedés”.

Másnap Újvidéken – a kézigránátos és gépfegyveres partizánokra válaszul – razzitát tartott a magyar honvédség és csendőrség. Ennek során több ezer szerbet és zsidót öltek meg Fekete-halmi-Czeydner sváb tábornok vezetésével. Bárdossy nem sokkal az eset után Bartha honvédelmi miniszterrel együtt lemondott. Bartha utódja, a székely Nagy Vilmos lett, aki a kivizsgálás mellett foglalt állást. A későbbi vádirat 3509 halottról szólt, nagyrészt Újvidéken, Szabályán és Óbecsén. Az ügy tettesei Németországba távoztak, majd Szálasi alatt tértek vissza. Fekete-halmi-Czeydner vezérkarifőnök-helyettes lett, és ő erősítette meg Nagy Vilmos halálát. Bajcsy-Zsilinszky írja emlékiratában a délvidéki pogromról: „E bűnökért a nemzet nem felelős. A magyarságot lélekben és vérében idegen elemek követték el.”

1942-ben még azt mondja le-tartóztatott elvtársuk ügyében nála járt kommunistáknak, hogy segít, de ha a Vörös Hadsereg megjelenik a Kárpátokban, ő az első vonalban fog harcolni ellenük. Ekkor még nem gondolt a német megszállásra.

1943. januárjában, a doni katasztrófa okát Bajcsy-Zsilinszky abban látta, hogy az ország tábornokainak nagy része sváb vagy szász származású. Levelet írt Kállayhoz, hogy ne nevezze ki a székely Nagy Vilmos honvédelmi miniszter helyére a sváb Jány

Gusztávot, aki felelős a doni katasztrófáért, és hogy váltsa le a szintén sváb Szombathelyi Ferenc vezérkari főnököt. Nagy Vilmos korábban tiltakozott a gyenge el-látás miatt. Ennek persze nem lett foganatja, így – a német vezetőknek köszönhetően – a 2. magyar hadsereg teljesen szétmorzsolódott. Nagy Vilmost hamarosan lemondatták.

1943 végén egy gyorsabban közeledett a keleti front, és Kállaynak lépnie kellett. A magyar emigránsok semleges országokban tárgyaltak a szövetséges képviselőkkel az előzetes fegyverszüneti egyezményről és a fel-tétel nélküli megadásról. De ez csak akkor lépett volna életbe, ha a nyugati szövetségesek elérik hazánk határát. Bajcsy-Zsilinszky felhívta Kállayt figyelmeztetve arra, milyen veszélyekkel jár túl sokáig a németek oldalán maradni.

„Nagyobb önrétré és erőteljesebb önvédelemre van szükségünk” – írta egy levelében. Azért is bírálta Kállayt, mert az néhány békepárti rópcédulát osztogató kommunista halálbüntetést szabott ki. Sokadszorra adott hangot aggodalmának a katonai kamarilla hatalmának Szálasi kezébe való átcsúszása miatt is.

Eközben feloldódott bizalmatlansága a munkásság iránt, és szoros kapcsolatokat ápolt az ellen-zéki szociáldemokrata és kommunista szervekkel.

Egyre valószínűbbnek látszott, hogy a németek Magyarország megszállására készülnek, ugyan-is hat hadosztályt vontak össze nyugati határunknál. Kállay lakásán találkoztak a „főb” szervezete-tek vezetői: Peyer Károly az SZDP-től, Bajcsy-Zsilinszky Endre és több zsidó vezető. Itt egyedül Bajcsy-Zsilinszky vetette fel a fegyveres ellenállás lehetőségét.

A Gestapo 1944. március 19-én Bajcsy-Zsilinszky letartóztatására indult. Verték az ajtót, rugdosták, de senki nem engedte be őket: Bajcsy-Zsilinszky – egyedülként az országban – fegyverrel válaszolt. A németek berontottak, és gépfegyverükkel támadtak Bajcsy-Zsilinszkyre, aki két golyót kapott. Amikor az utcán vitték, a hirtelen összegyűlt tömegnek odaki-áltotta: „Éljen a független Magyar-ország!” Az Astoriába került, ahol a Gestapo rendezkedett be. Nehe-zen viselte a kínzásokat, ezért egy borotvapengével felvágta az ereit, de még időben rátaláltak.

Augusztus végén már Magyar-ország határánál dült a keleti front. Sztójay helyére Lakatos Gézát nevezi ki a kormányzó. La-

katos miniszterelnök bejelentette az országgyűlésen, hogy az ide-ge-n hatalom által letartóztatott magyar képviselőket hamarosan átadják a magyar igazságszolgálatnak.

Bajcsy-Zsilinszkyt október 10-én a Gestapo börtönéből a magyar hatóságokhoz vitték. Októ-ber 15-én a Lakatos-kormány bel-ügyminiszterének köszönhetően szabadlábra helyezték. Még az-nap találkozott a Magyar Front képviselőivel. Együtt hallgatták meg Horthy rádiókülviványát, majd Tildy a Várba ment, Bajcsy-Zsilinszky pedig rövid időre lepi-hent. A Szálasi indulóra ébredt: Horthy fegyverszüneti kísérlete megbukott. Bujkálásra kényszer-ült, de közben megalapították a Magyar Nemzeti Felkelés Felsza-badító Bizottságot, egy pártok fe-lteti szervezetet, melynek a ve-be-tője lett. Ezt a szervezetet többek között az FKGP, az SZDP, és a Kommunista Párt alkották.

Bajcsy-Zsilinszky levelet inté-zett Malinovszkijhoz – és Molotovhoz. Ezekben hazánk füg-getlenségét, magyar hadtest ki-alakítását szovjet oldalán, és Hor-thy visszatérését kérte.

November 22-én a nyilasok el-fogták Bajcsy-Zsilinszkyt és a bi-zottságot felszámolták, majd a szervezet vezetői ellen hütlensé-gért rögtönbíráskodást rendeltek el. Bajcsy-Zsilinszky végig kitar-tott érvei mellett, miszerint a ha-zát védte, és amit tett, azt a haza-ért tette. A kommunistákkal való kapcsolatáról szóló kérdésre ezt felelte: „A hazát, az eszelen há-borúba rántott országot olyan eszközökkel kell megmenteni, amelyek adódnak vagy fellel-hetők, és olyan úton, amely jár-ható.”

A szovjet csapatok véresen megközelítették a fővárost, ezért a politikait foglyokat nyugatra kel-lett szállítani. Velük utazott egy tarpai parasztszármazású ór, aki jól ismerte Bajcsy-Zsilinszky ér-de-meit. Győr közelében az őr fel-ajánlotta a szökési lehetőséget, de Bajcsy-Zsilinszky ezt visszaut-a-sította. Sopronköhidára vitték, ahol védője sem tudott mit tenni a koncepciók perben. Az ítélet: kötélt általi halál, december 24-én, karácsonykor kell végrehajtani.

Réggel azzal fogadták, hogy nincs kegyelem. Bajcsy-Zsilinszky válasza: „Nem kértem kegyelmet, és nem is fogadnám el maguktól”. Két lefizetett katona végezte ki, utolsó szavai a következők vol-tak: „Uraim! A történelem engem fog igazolni. Isten mindent lát. Én jó ügyért halok meg...”. Jelteen sírba temették el.

A háború után nemzeti gyász-ünnepeket tartottak Budape-sten. Tiszteletadásul posztumusz nemzetvédelmi miniszterre és vezérezredessé nevezték ki. Holt-teste Tarpan nyugszik.

Samu Tamás Gergő

Most minden 5000Ft feletti vásárlásért sorsjegy jár.
Nyeremény: 5db családi vakáció Németországban.

TALIZMÁN JÁTÉKBOLT

(Szarvas, Szabadság út 46.)

a MINIMAX bolthálózat tagja
Részletes információ az üzletben!